

Prima scrisoare a lui Petru

Salutări

1 ¹Petru, apostol al lui Isus Hristos, către cei aleși, *care trăiesc străini și împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia,* ²după cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Duhului, în ascultarea și stropirea sângelui lui Isus Hristos: har vouă și să aveți pace deplină!

Nădejdea cea vie

³Binecuvântat fie Dumnezeu, și Tată al Domnului nostru Isus Hristos, Cel care, în marea lui îndurare, ne-a născut din nou, prin învierea din morți a lui Isus Hristos, pentru nădejdea cea vie, ⁴și pentru moștenirea aceea care nu putrezește, nu se pătează și nu se distruge, păstrată în ceruri pentru voi, ⁵cei păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea pregătită să fie descoperită în vremurile de la sfârșit.

Curățirea credinței

⁶În El voi vă bucurați chiar dacă acum, pentru puțin timp, a trebuit să fiți întristați prin felurite încercări. ⁷Astfel, purificarea credinței voastre, mult mai

prețioasă decât aurul pieritor care este curățit, totuși, prin foc, va aduce laudă, slavă și cinste la venirea lui Isus Hristos. ⁸Pe El, deși nu L-ați văzut, voi îl iubiți și credeți în El, deși încă nu-l vedeți, și vă bucurați cu o bucurie inexprimabilă și mereu glorioasă, ⁹pentru că primiți deja ceea ce este ținta credinței voastre, adică mântuirea sufletelor voastre.[†]

Profețiile despre mântuire

¹⁰Despre această mântuire discutau și cercetau profeții care au profețit despre harul ce urma să vă fie dăruit vouă. ¹¹Ei căutau să afle timpul și împrejurările pe care le arăta Duhul lui Hristos din ei, pe când le mărturisea mai dinainte despre suferința lui Hristos și despre slava care avea să vină după aceea. ¹²Lor li s-a descoperit că nu pentru ei înșiși, ci spre slujirea voastră erau cele ce v-au fost vestite acum de cei ce v-au adus Evanghelia prin Duhul Sfânt[†] trimis din cer, lucruri la care și îngerii doresc să privească.

Chemare la o viață sfântă

¹³De aceea, fiți pregătiți în mintea voastră,[†] fiți treji, nădăjduiți pe deplin în harul

[†] 1.9 Sau: „mântuirea vieților voastre.”

[†] 1.12 Lit.: „în Duhul Sfânt”.

[†] 1.13 Lit.: „încingeți-vă coapsele minții”, sau „fiți activi cu mintea”.

care vă va fi adus la venirea lui Isus Hristos! ¹⁴ Ca niște copii ascultători, nu vă conformați poftelor din trecut, cele din vremea neștiinței voastre, ¹⁵ ci, așa cum Acela care v-a chemat este sfânt, și voi fiți sfinți în toată purtarea voastră, ¹⁶ fiindcă este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!”

¹⁷ Iar dacă-l numiți „Tată” pe Cel care, fără favoritism, ne judecă pe fiecare după fapta lui, purtați-vă cu teamă față de Dumnezeu în timpul călătoriei voastre în lume ca străini. ¹⁸ Voi știți că nu cu un preț pieritor,[†] de argint sau aur, ați fost răscumpărați din traiul vostru deșert, moștenit de la părinți, ¹⁹ ci cu sângele scump al lui Hristos, „mielul fără pată și fără cusur”, ²⁰ cel care a fost cunoscut înainte de întemeierea lumii și a fost arătat în timpurile de la sfârșit pentru voi, ²¹ cei ce prin El credeți în Dumnezeu, care l-a înviat din morți și l-a dat slavă ca să vă puneți credința și nădejdea voastră în Dumnezeu.

Născuți din nou, prin Cuvântul veșnic

²² Ca unii care v-ați curățit sufletele prin ascultarea adevărului ce vă conduce la dragoste frățească sinceră, iubiți-vă stăruitor unii pe alții, cu o inimă curată, ²³ fiindcă ați fost născuți din nou, nu dintr-o sămânță pieritoare, ci dintr-una nepieritoare, prin cuvântul cel

viu și nepieritor al lui Dumnezeu, ²⁴ fiindcă, așa cum s-a spus:

orice făptură este ca iarba
și toată slava ei ca floarea
ierbii:

iarba se usucă și floarea cade
²⁵ dar cuvântul Domnului
rămâne veșnic.[†]

Și acesta este cuvântul rostit care v-a fost vestit.

Cuvântul ca hrană spirituală

2 ¹ Părăsiți, deci, orice răutate și orice înșelăciune, și ipocrizia, invidia și orice ponegrire![†] ² Să doriți laptele duhovnicesc,[†] cel adevărat, ca niște noi-născuți, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire,[†] ³ dacă „ați gustat și ați văzut cât de bun este Domnul”.

Pietre vii lângă Piatra Unghiului

⁴ Apropiați-vă de El, Piatra cea vie, respinsă de oameni, dar aleasă și prețioasă înaintea lui Dumnezeu ⁵ și lăsați-vă zidiți ca niște pietre vii într-o casă spirituală, ca să fiți o preoție sfântă care aduce jertfe duhovnicești, bine primite de Dumnezeu, prin Isus Hristos, ⁶ fiindcă Scriptura zice:

Iată, pun în Sion o piatră
piatra din capul unghiului,
aleasă, prețioasă
și cine se încrede în ea,
niciodată nu se va rușina.

⁷ Astfel, ea este cinstea voastră, a celor ce credeți, dar pentru cei ce nu cred, ea este:

[†] **1.18** Lit.: „cu cele ce putrezesc”. [†] **1.25** Lit.: „în veac”. [†] **2.1** Sau: „vorbire de rău”, „bârfa”. [†] **2.2** Sau: „al cuvântului”, „al învățăturii”. [†] **2.2** Adică, să continuați să creșteți spre mântuirea ce va fi dată pe deplin la venirea Domnului.

piatra respinsă de meșteri,
dar ajunsă totuși în capul
unghiului.

⁸ și ea va ajunge să le fie:

o piatră de poticnire
și o stâncă de cădere.

Se împiedică[†] de ea toți cei ce
nu primesc Cuvântul. Acesta este
finalul ce li s-a hotărât.[†]

Preoția regală

⁹ Voi însă sunteți „o seminție
aleasă, o preoție împărătească,
un neam sfânt, un popor strâns
de Dumnezeu[†] ca să vestească
caracterul[†] măreț al Celui ce v-a
chemat din întineric la lumina sa
minunată.

¹⁰ Voi, care altădată
nu erați un popor,
dar acum sunteți
poporul lui Dumnezeu;
voi, cei fără parte de îndurare,
dar acum vi s-a dăruit îndurare.

Viața creștinilor în lume

¹¹ Preaiubiților, ca pe niște
străini fără cetățenie, risipiți în
lume, vă îndemn să vă feriți de
poftele trupești, care se luptă
împotriva sufletului. ¹² Să aveți
o purtare frumoasă în mijlocul
popoarelor păgâne, pentru ca,

văzând faptele voastre bune, ei,
care vă ponegresc ca pe niște
răufăcători, să-i dea slavă[†] lui
Dumnezeu în ziua verificării.[†]

Creștinul și autoritățile civile

¹³ Supuneți-vă tuturor forurilor
sociale,[†] pentru Domnul: atât
împăratului ca suveran, ¹⁴ cât și
guvernatorilor, pentru că ei sunt
trimișii lui[†] ca să-i pedepsească
pe răufăcători și să-i laude pe cei
ce fac binele. ¹⁵ Aceasta este voia
lui Dumnezeu ca, făcând binele,
să reducem la tăcere ignoranța
oamenilor nepricepuți, ¹⁶ și să
fim ca niște oameni liberi, care
nu fac din libertate o umbrelă[†] a
răutății, ci se poartă ca niște robi
ai lui Dumnezeu. ¹⁷ Respectați-i pe
toți, iubiți comunitatea fraților,[†]
temeți-vă de Dumnezeu și
onorați-l pe împărat!

Sfătuirea angajaților casnici

¹⁸ Voi, slujitori în casa
stăpânului,[†] supuneți-vă
stăpânilor voștri cu tot respectul,[†]
nu numai celor buni și cumsecade,
ci chiar și celor dificili, ¹⁹ fiindcă
este un har, dacă cineva, din cauza
credinței în Dumnezeu,[†] rabdă
suferința și suferă pe nedrept. ²⁰ Ce

[†] 2.8 Se opresc în ea ca apele într-un dig. [†] 2.8 Lit.: „și spre aceasta au fost așezați”. Sau: „hotărâți”. [†] 2.9 Strâns de Dumnezeu, ca să îi aparțină lui, ca proprietate. [†] 2.9 Lit.: „virtutea” sau „faptele”. [†] 2.12 Adică, să-i dea dreptate în Ziua venirii lui Isus, în Ziua judecății. [†] 2.12 Lit.: „ziua verificării” sau „ziua vizitării” (chiar „ziua inspecției”). Poate fi ziua venirii Domnului, sau ziua în care Domnul le vorbește într-un mod special. [†] 2.13 Lit.: „zidirilor omenești”, adică instituțiilor de conducere ale societății, create de oameni. [†] 2.14 Trimișii împăratului sau trimișii Domnului. [†] 2.16 Lit.: „o mantie”. [†] 2.17 Lit.: „frățietatea”. [†] 2.18 Sau: „robi casnici”, ori „slujitori casnici”. [†] 2.18 Lit.: „toată teama”. [†] 2.19 Lit.: „conștiinței sale pentru Dumnezeu”.

laudă este dacă răbdați o pedeapsă pentru că ați făcut ceva rău? Dar dacă răbdați și suferiți pentru că ați făcut binele, atunci este un har de la Dumnezeu. ²¹ Căci la aceasta ați și fost chemați, fiindcă și Hristos a pățit pentru voi și v-a lăsat un model[†] ca să călcați pe urmele lui.[†]

²² El n-a făcut păcat

și în gura Lui

nu s-a aflat nimic înșelător,

²³ Când a fost batjocorit, nu a întors batjocura, nu a amenințat atunci când a suferit, ci s-a lăsat în brațul[†] Celui ce judecă drept. ²⁴ El a purtat păcatele noastre în trupul lui, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți datorită păcatelor, față de neprihănire - să trăim! „Prin rana lui[†] ați fost vindecați” ²⁵ fiindcă erați „ca niște oi rătăcite”, dar acum ați fost aduși înapoi la Păstorul și Supraveghetorul[†] sufletelor voastre.

Familia creștină

3 ¹ În același fel și voi, soțiilor, fiți supuse bărbaților voștri, așa încât, chiar dacă unii nu ascultă de cuvânt, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea voastră, a soțiilor lor, ² văzându-vă viața trăită cu temere și curăție, ³ și podoabele, nu pe cele din afară, cu aranjări și împletituri de păr, cu bijuterii de aur sau cu haine de lux,

⁴ ci podoaba dinăuntru, a inimii, frumusețea neofilită[†] a unui duh blând și liniștit, care are un foarte mare preț înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Așa erau și podoabele femeilor sfinte de altădată care își puneau nădejdea în Dumnezeu, în timp ce erau supuse bărbaților lor. ⁶ Așa l-a ascultat și Sara pe Avraam și l-a numit „domnul meu”. Voi sunteți ca niște fiice ale ei, dacă faceți binele fără să vă temeți de nici o intimidare din partea lor.

⁷ Similar, și voi, bărbaților, viețuiți[†] cu înțelepciune[†] cu soțiile voastre, așa cum este cazul cu o persoană[†] mai sensibilă; dați-le cinste, cum se cuvine celor ce vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca rugăciunile voastre să nu ajungă să fie neascultate.

Sfaturi și îndemnuri

⁸ Cândiți-vă împreună la același țel, simțiți la fel unii cu alții, fiți prietenoși, fiți miloși unii cu alții - și fiți smeriți; ⁹ nu răspundeți la rău cu rău, nici cu jignire la jigniri, ci, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, să moșteniți binecuvântarea.[†]

¹⁰ Pentru că se spune:

cine vrea viața și o iubește
și vrea să vadă zile bune,
să-și oprească limba de la rău
și buzele de la vorbirea
înșelătoare,

[†] 2.21 Sau: „tipar”; „exemplu”; „o urmă”.

[†] 2.21 Sau: „v-a lăsat tiparul urmei sale, ca să călcați după pașii lui.” [†] 2.23 Lit.: „s-a predat”. [†] 2.24 Lit.: „prin vătămarea lui”, prin vânătaia lui.” [†] 2.25 Lit.: „episcopul”.

[†] 3.7 Lit.: „locuiți împreună, în aceeași casă”. [†] 3.7 Lit.: „potrivit cu înțelepciunea”.

[†] 3.7 Lit.: „cu un vas mai slab”, cu o persoană fizic mai delicată. [†] 3.9 Lit.: „Să moșteniți binecuvântarea”.

¹¹ să se abată de la rău
și să facă binele,
să caute pacea,
și să alerge după ea,
¹² fiindcă ochii Domnului
îi văd pe cei ce sunt drepti,
iar urechile lui
ascultă rugăciunea lor,
dar fața Domnului
se întoarce împotriva
celor ce fac răul.

Creștinii și persecuția

¹³ Și cine va dori să vă facă rău,
dacă voi sunteți ucenicii dedicați ai
binelui?[†] ¹⁴ Iar dacă ar fi să suferiți
pentru dreptate, atunci ferice de
voi! Nu vă temeți și nu vă tulburați
de teama lor, ¹⁵ ci sfințiți-l în
inimile voastre pe Hristos ca
Domn și fiți întotdeauna gata să vă
apărați credința față de oricine
vă cere să-i explicați nădejdea
care *este* în voi. ¹⁶ Răspundeți-le
cu blândețe și cu respect,[†] cu o
conștiință curată, așa încât tocmai
în ceea ce sunteți ponegriți ca
făcători de rele, ei să fie rușinați,
ei, cei care vă defăimează purtarea
voastră bună în Hristos. ¹⁷ Fiindcă
este mai bine să suferiți ca oameni
care fac binele, dacă așa ar fi voia
lui Dumnezeu, decât ca făcători
de rău.

Suferința lui Hristos și imaginea lui Noe

¹⁸ Căci și Hristos a pățimit o
singură dată pentru păcate, El,
cel Drept pentru cei nedrepti, ca
să vă aducă la Dumnezeu, fiind
omorât în trup, dar fiind înviat
în Duhul. ¹⁹ În Duhul El a mers și
a vestit și duhurilor întemnițate,
²⁰ care n-au ascultat pe vremuri,
când răbdarea lui Dumnezeu era în
așteptare, în zilele lui Noe, când
se construia arca[†] în care au fost
salvate din apă doar opt suflete.
²¹ Acest simbol[†] al *apei* botezului,
vă salvează și pe voi acum, dar nu
ca o spălare de murdăria trupului,
ci ca un răspuns *credincios* dat lui
Dumnezeu de o conștiință curată,
față de învierea lui Hristos, ²² care
s-a dus la dreapta lui Dumnezeu,
în ceruri, și căruia îi sunt supuși
îngerii, stăpânirile și puterile.

O viață nouă cu o gândire nouă

4 ¹ Așadar, întrucât Hristos a
suferit pentru noi în trupul
său,[†] înarmați-vă și voi cu
aceeași gândire,[†] fiindcă acela
care suferă în trup a încheiat-o
cu păcatul,[†] ² și nu mai trăiește
în poftele oamenilor, ci după
voia lui Dumnezeu, în tot restul

[†] 3.13 Lit.: „sunteți plini de zel pentru bine”. [†] 3.16 Lit.: „cu temere”. [†] 3.20 Lit.: „chivot”. [†] 3.21 Lit.: „antitip”, adică „prefigurare”, „schemă”, „tipar”. [†] 4.1 Lit.: „în carne”. [†] 4.1 Lit.: „luați armura aceleiași gândiri”. [†] 4.1 Sau: „cu păcatele”.

vieții sale trupești.^{† 3} Destul că în trecutul vieții voastre ați lucrat după voia păgânilor, trăind în destrăbălări, în pofte, în potop de vin, în chefuri, în beții și în idolatrii nelegiuite!⁴ De aceea, ei se miră că nu mai veniți[†] cu ei în aceeași depravare neînfrănată - și vă batjocoresc;⁵ dar vor da socoteală Celui care este gata să judece și viii și morții.⁶ Căci pentru aceasta a și fost vestită Evanghelia și celor ce au murit,[†] pentru ca, după ce au fost judecați ca oameni în trup, *prin moarte*, să trăiască după Dumnezeu, prin Duhul, *prin înviere*.[†]

Răscumpărarea timpului

⁷ Așadar, sfârșitul tuturor lucrurilor s-a apropiat. Fiți, deci, înțelepți și treji, gata de rugăciune.⁸ Înainte de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate.⁹ Fiți gazde bune unii pentru alții, fără plângeri,¹⁰ slujiți-vă unii pe alții, fiecare după darul pe care l-a primit, ca niște buni administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu.¹¹ Când vorbește cineva, să vorbească din cuvintele lui Dumnezeu;[†] când slujește cineva, să slujească prin puterea lui Dumnezeu[†], ca în toate

Dumnezeu să fie slăvit, prin Isus Hristos, a lui să fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin!

Suferința după voia Domnului

¹² Preaiubiților, să nu vă mirați de focul încercării venite peste voi, ca de ceva ce s-a abătut pe neașteptate asupra voastră,¹³ ci, bucurați-vă că sunteți părtași la patimile lui Hristos, așa încât să vă bucurați, fericiți, și la arătarea slavei lui.¹⁴ Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi, fiindcă Duhul slavei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.^{† 15} Nimeni din voi însă să nu sufere ca ucigaș, ori hoț, ori răufăcător, sau ca unul care se amestecă în treburile altora,¹⁶ iar dacă suferă cineva pentru că este creștin, să nu îi fie rușine, ci să îl slăvească pe Dumnezeu pentru acest nume.¹⁷ Căci a sosit timpul ca judecata să înceapă cu cei din casa lui Dumnezeu; iar dacă începe cu noi, atunci care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?¹⁸ Și atunci, cum se spune:

dacă omul drept
cu greu va fi mântuit,
ce se va alege, atunci,
de omul nelegiuit și păcătos?[†]

¹⁹ Din această cauză, cei ce suferă după voia lui Dumnezeu să-și

^{† 4.2} Lit.: „în trup”.

^{† 4.4} Lit.: „nu participați”.

^{† 4.6} Lit.: „morților”.

^{† 4.6} Prin moarte s-a primit judecata, ca oameni, dar dacă au fost mântuiți înainte de moarte, acum așteaptă învierea prin Duhul Sfânt. Vezi și 1Pet 3.18-20. ^{† 4.11} Lit.:

„ca pe cuvintele lui Dumnezeu”, pentru că sunt cuvintele lui Dumnezeu. ^{† 4.11} Lit.: „așa cum se face prin puterea primită de la Dumnezeu”.

^{† 4.14} Unele manuscrise adaugă: „acest nume este hulit de ei, iar de voi este slăvit”.

^{† 4.18} Lit.: „cel nelegiuit și cel păcătos cum vor sta?”

încredințeze sufletele Creatorului cel credincios, și să continue cu stăruință în facerea binelui.

Slujirea în comunitate

5 ¹Pe prezbiterii[†] voștri eu așa îi îndemn, ca unul care sunt și eu prezbiter împreună cu ei și martor al patimilor lui Hristos, precum și părtaş al slavei ce va fi arătată în viitor: ²păstoriți turma lui Dumnezeu care este dată în grija voastră, nu din obligație, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu! nu pentru un câștig strâmb, ci cu dăruire; ³nu ca și cum ați domni peste vreo moștenire, ci dându-vă exemple pentru turmă. ⁴Iar când se va arăta Mai-Marele păstorilor[†] veți primi cununa nepieritoare a gloriei.

Podoaba smereniei

⁵La fel și voi, tinerilor, supuneți-vă celor mai în vârstă,[†] și toți, unii față de alții, să vă îmbrăcați cu smerenie fiindcă:

Dumnezeu stă împotriva
celor mândri,
dar celor smeriți
le dă har.

⁶Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea potrivită *a lucrării sale*, El să vă înalțe. ⁷Puneți-vă toate grijurile voastre în brațul lui, fiindcă El însuși se îngrijește de voi.

Paza împotriva răului

⁸Fiți treji la minte și vegheați! Vrajmașul vostru, Diavolul, vă dă târcoale ca un leu care rage și caută pe cine să înghită, ⁹dar voi să vă împotriviți lui, puternici în credință, știind că și frații voștri din lumea întreagă trec prin aceleași suferințe.

Binecuvântare

¹⁰Iar Dumnezeu! oricărui har, care v-a chemat la gloria lui veșnică în Hristos Isus, după ce veți fi pățimit puțin timp vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face de imposibil de clintit. ¹¹A lui să fie stăpânirea în veci! Amin!

Salutări finale

¹²V-am scris pe scurt prin Silvan, fratele credincios - așa cum îl prezint eu celorlalți, încurajându-vă și mărturisind că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu și să stați tari în el. ¹³Vă salută de aici din „Babilon”[†] – Biserica aleasă împreună cu voi – precum și Marcu, fiul meu. ¹⁴Salutați-vă unii pe alții cu sărutarea iubirii creștine. Pace vouă, tuturor celor care sunteți în Hristos! Amin.

[†] 5.1 Lit.: „prezbiteri”. [†] 5.4 Lit.: „Arhi-păstorul”, „Păstorul cel Mare”, „Șeful Păstor”.

[†] 5.5 Sau: „prezbiterilor”. [†] 5.13 Babilon era un nume simbolic pentru Roma.